

Musíme pamätať na náš
vznešený ideál
Odkiaľ ste, zo Soulu?
Zo Soulu a Gwang-Ju.
Rada vás vidím.
Ďakujem, že ste prišli.
Ďakujeme za pozvanie.
Ďakujem,
že ste preložili knihu
„Psy v mojom živote“.
Majú Kórejčania radi psov?
Áno.
Majsterka,
môžem niečo povedať
o vašich knihách?
Povedzte.
Som učiteľka.
Používam na vyučovaní
vaše knihy a pred dvoma
alebo tromi týždňami
sme mali test výslovnosti.
Používam všetky vaše texty
s mojimi študentmi,
kvôli výslovnosti.
A úprimne,
traja z mojich študentov
vyhrali ten test.
Bolo to pre
štvrtý a piaty ročník.
Takže z celej školy
akurát traja vaši študenti.
Bola som taká nadšená.
Ďakujem.
Aj ja ďakujem.
Ďakujem, že ste
dobrá učiteľka.
A oni milujú vaše knihy.
Som si istá.
Deti sú veľmi čisté
a milujú zvieratá.
Len preto, že dospelí
ich naučili jesť mäso
a nútili ich od detstva.
Ináč deti milujú zvieratá;
sú veľmi čisté
a keď vidia farebnú knihu,
ako je táto,
samozrejme sa tak
naučia výslovnosť,
pretože sa im páči,

takže sa chcú naučiť to,
čo v tej knihe je
a vďaka tomu sú
veľmi usilovní v učení.
To je dobré.
Ak sú motivovaní
niečo sa naučia,
potom sa samozrejme
učia rýchlejšie. To je dobré.
Vidíte, moje knihy
sú už užitočné.
A pretože takto
milujú zvieratá,
je ľahké im povedať:
„Dobre,
nejedzte teda zvieratá.“
A oni prídu domov
a povedia mame:
„Nechcem mäso“
a potom sa všetci hneď
stanú vegetariánmi.
Oni vždy hovorili:
„Podme sa pozrieť na knihu
od vašej Majsterky.“
Oni vás poznajú.
Chodíme na internet
a sledujeme aj
Supreme Master TV.
Ešte nejaké dobré správy?
Kórejská verzia knihy
„Vtáky v mojom živote“
je takmer pripravená.
Skvelé.
Vydajte ju prosím.
Ďakujem veľmi pekne.
Takže vaša krajina
miluje moje knihy?
Áno.
Skvelé!
Takým spôsobom naučíme
ľudí milovať zvieratá, áno?
Príkladom.
Nič som tam nepovedala
ale keď to uvidia,
zamilujú si to.
Potom budú cítiť ten vplyv.
A potom budú
milovať zvieratá,
nebudú ich jesť
a potom je to ľahšie.

Som veľmi rada.
Veľmi vám ďakujem.
Kórejský knižný tím,
ďakujem.
Veľmi pekne vám ďakujem.
Ďakujem z celého srdca.
Majsterka, veľmi vám
ďakujem, úplne ste
zmenila môj život.
Áno?
Celú moju rodinu.
Áno. Nedokážem vám
dosť poďakovať.
Dúfam,
že nájdem nejaké lepšie slová
než len ďakujem.
Tak veľmi vám ďakujem,
Majsterka.
Nemáte za čo.
Som rada, som rada.
Takže všetci máte
dobrý život? (Áno.)
Skvelé.
Majsterka, v roku 1999
v Štokholme vo Švédsku
ste zmienila,
že by sme sa mali vrátiť
do nevinnosti detstva.
Je to vtedy,
keď duchovný praktikujúci
dosiahne určitý
duchovný stupeň
a človek sa stáva akoby
dieťaťom alebo bábätkom?
Keď človek dosiahne
takýto detský stav?
Áno, keď sa cíti ako dieťa
alebo novorodenec.
Ach, nie, nemusí to tak byť.
Vo svojom srdci
sa budete cítiť čistí,
samozrejme.
A budete každého milovať.
Ako vidíte, deti nikdy
k nikomu necítia nenávisť.
Toto sa tým myslí.
Nie rozprávanie ako dieťa,
a budenie sa každé
tri hodiny v noci
kvôli mlieku. Nie.

Myslí sa tým nevinnosť detí,
že každému veríte,
každého milujete,
nemáte žiadnych nepriateľov.
Nemáte žiadne podozrenia,
vždy máte voči každému
pozitívne pocity.
Dokonca nezáleží na tom,
koľkokrát vám mohli
ľudia ublížiť
alebo sa pokúsiť
očierniť vaše meno,
urobiť vám niečo zlé,
vy vždy odpustíte
a nikdy k nikomu
necítite nenávisť,
necítite, že by čokoľvek,
čo sa stalo, bolo zlé.
Veríte a milujete.
To je charakteristika detí.
Keď sme boli deti,
nikdy sme nikoho nesúdili,
však?
Áno, vždy sme boli
veľmi šťastní, spokojní.
Keď sme mali dosť jedla,
dosť hračiek, to bolo všetko,
čo sme potrebovali.
Nezáležalo na tom aké jedlo,
najedli sme sa
a išli sme spať.
Každého sme milovali
a vôbec nikdy sme nemali
o nikom žiadne
negatívne myšlienky.
To je stav detskej nevinnosti,
ktorý dosahuje svätý.
Preto svätec dokáže
milovať každého.
Ako Budha
miloval každého.
Ježiš miloval svojich
nepriateľov a modlil sa za
tých, ktorí ho prenasledovali.
Rovnaké to bolo s mnohými
inými svätcami.
Nikdy nikomu nevrátili úder.
Vždy sa za nich modlili.
Keď ale meditujeme,
duša je voľná

a ide von,
to neznamená, že vyjde
von z dverí a podobne,
to znamená oslobodená
od obmedzujúcej koncepcie
času a priestoru tohto sveta.
Dôvod, prečo tu cítime
obmedzenú silu, je ten,
že si myslíme,
že máme len 24 hodín denne,
a že máme iba toto malé telo,
tento malý dom.
Keď je ale duša slobodná,
znamená to, že všetky
tieto koncepty dušu
už viac nezväzujú.
A potom v tom okamihu
dokáže duša požehnať svet.
Počas tohto slobodného času
duša dokáže uplatniť
svoju nekonečnú silu
a požehnať svetu
aspoň v tom okamihu.
Keby každý žehnal
v tom okamihu,
svet by dostal
veľa požehnaní.
Takže aj keď o tom neviete,
meditujete, idete do samádhi,
vidíte taký svet, onaký svet,
ale v tom okamihu
žehnáte zároveň aj tomuto
fyzickému svetu,
pretože ste spojení
s touto fyzickou kanceláriou,
diaľkovým ovládaním.
Ako vidíte v dnešnej dobe,
napríklad máte doma počítač
alebo niečo iné,
môžete to dokonca ovládať
zo svojej práce.
Alebo napríklad
máte doma hosťa,
a aj keď nie ste doma,
môžete mu zavolať
alebo mu poslať email:
„Dobre, jedlo je v chladničke,
mikrovlňka je vľavo,
toastovač je vpravo,
chlieb je v strede,

urob si toasty,
ohrej si jedlo v mikrovlnke,
čokoľvek chceš.“
Takže v takom prípade
má tiež vašu pozornosť,
môže sa o seba postarať,
aj keď vy ste ďaleko v práci.
Niektorí ľudia dokonca
môžu vidieť zo svojej
kancelárie, čo sa deje doma.
V súčasnosti
to dokážeme urobiť.
Niektorí ľudia dokážu vidieť,
čo robia deti doma,
aj keď máte
opatrovateľku detí,
chcete v kancelárii vedieť,
ako sa darí vašim deťom,
ak je to možné,
alebo ak je to vaša kancelária,
môžete pracovať a súčasne
vidieť, čo sa deje doma.
Alebo šéf sedí veľmi ďaleko,
ale vidí, ktoré oddelenie
pracuje a ktoré nepracuje,
môže vidieť svojich
zamestnancov. A podobne.
Duša nie je vždy
nutne viazaná vo vnútri
tohto obmedzeného tela,
iba mozog o tom nevie.
Mozog je len počítač
Mozog je len počítač,
mysel má viac sily,
ale nie je taká mocná,
aby poznala záležitosti duše.
Tak to je.
Ale pretože ste slobodní,
a ak je duša slobodná,
má všetku moc,
toľko moci, koľko unesie.
Napríklad,
ak je vaša duša vyslobodená
do tretej úrovne,
potom môže využívať
všetku moc, akú má
bytosť tretej úrovne,
aby požehnala vám
a vašej rodine.
Preto aj váš predok

môže byť vyslobodený,
pretože keď ste vy
na tretej úrovni,
vidíte všade.
„Môj otec je stále
na druhej úrovni.
Zoberiem ho hore, prečo nie?
Moja matka, prečo je
na astrálnej úrovni? Zoberiem
hore aj ju, prečo nie?“
Napríklad ste Kórejec.
Môžete si doma
vo svojej krajine adoptovať
čínske alebo africké deti
a urobíte z nich Kórejcov.
Budú mať pas, všetko,
a vezmete ich všade,
kam chcete a vždy
pôjdete spolu.
Takže čím vyššie idete,
tým mocnejší ste.
Ak sa idete na tretiu úroveň,
máte len silu tretej úrovne.
Ak idete na štvrtú úroveň,
máte silu štvrtej úrovne.
Ak idete na piatu úroveň,
potom máte
moc piatej úrovne.
Takže preto sa musíme
usilovať o dokonalosť.
Nie preto,
že sa tiež chceme stať
svätcom piatej úrovne,
ale preto,
že potrebujeme silu,
aby sme požehnali seba,
rodinu, svet, dokonca aj tých,
ktorí už zomreli.
Čím sme mocnejší,
tým viac ľudí dokážeme
zobrať hore;
nielen príbuzných a priateľov
ale každého, koho chcete,
každého, koho poznáte,
každého, kto miluje vás,
je s vami spojený,
každého, koho milujete vy,
môžete použiť túto silu,
aby ste ich vzali hore.
Čím väčšie auto,

tým viac pasažierov
môžete vziať, nie?
Rovnaké je to s lietadlom.
Autom môžeme človeka
vziať odtiaľto na letisko
alebo do susednej krajiny
ale s malým lietadlom
zoberiete aj desať ľudí
oveľa ďalej, za more.
A s väčším lietadlom
môžete cestovať
na iný kontinent.
Takže človek
na piatej úrovni je ako
Boeing 7XXX7.
Je to niečo extra.
A aj keď sa spojíte
so silou Majstra,
tiež si samozrejme
môžete trochu požičať.
Samozrejme, keď poznáte
manažéra v banke,
môžete si požičať
a možno dokonca bez úroku.
Pamätám sa, že ste hovorila,
že keď ideme do vysokej
úrovne, cítime sa šťastnejší.
Áno, šťastnejší.
Keď sa potom cítime
veľmi šťastní, budeme
si vás stále pamätať?
Určite, prečo nie.
Hlavná vec je,
že ste šťastní, to je dobre.
To je ovocie.
Prečo si ma musíte pamätať?
Nemusíte si ma pamätať.
Nezáleží na tom.
Účel je, aby ste boli šťastní,
a aby ste rozpoznali
svoje veľké Ja.
Takže vôbec nie je nutné,
aby ste si ma pamätali.
Ak si pamätáte, dobre,
ak si nepamätáte,
je to v poriadku.
Ak ste už na piatej úrovni,
ste slobodní.
Po piatu úroveň
vás musím sprevádzať,

učiť vás, viesť a chrániť vás.
Keď ste už ale
na piatej úrovni,
či už si ma budete pamätať,
alebo nie, nezáleží na tom,
ale budete si pamätať.
Budete si pamätať, ale nie
takto: „Ach! Musím vás
vidieť!“ Nie tento druh
zväzujúcej spomienky.
Budete si spomínať
len s láskou.
A potom sa aj tak budete
cítiť, ako by ste boli jedným.
Nebudete cítiť
niečo také ako oddelenie.
Tam hore nie je slovo
ako „pamätať si“.
Proste to viete.
Je to len veľmi
pohodlný pocit
jednoty a lásky.
Vo vyššej úrovni,
ak na niekoho myslíme,
okamžite sa objaví,
samozrejme ak je ten človek
vyššie než vy
alebo na rovnakej úrovni.
Ak je nižšie, potom je to tak,
že keď si on pomyslí na vás,
vy sa mu okamžite zjavíte.
Je to takto.
Na tomto mieste, pretože
tu máme obmedzenie času
a priestoru, preto ak chceme
niekoho vidieť,
musíme si kúpiť bicykel
alebo lístok na lietadlo,
alebo preplávame cez oceán
a prideme sem.
Ale tam to nie je tak.
Za prvé,
necítite toto oddelenie,
ak ste na vyššej úrovni.
Za druhé, aj keď ste
na trochu nižšej úrovni,
keď si pomyslíte na Majstra,
Majster sa vám
kedykoľvek zjaví.
A vy necítite to oddelenie.

Dokonca aj teraz
v tomto fyzickom tele
často cítite, že som s vami.
Niekedy ste len ako deti,
stále potrebujete vidieť
mamu. Ináč cítite,
že som s vami.
Ale v tomto fyzickom tele
potrebujeme vidieť,
potrebujeme sa dotknúť,
pretože máme 5 zmyslov.
Preto sa radi
pozeráme na TV.
Máme radi pekné farebné
veci, klenoty a podobne.
Ale vo vyššom svete
nemáme takéto oddelenie.
Pokiaľ samozrejme nie ste
na trochu nižšej úrovni,
na tretej úrovni.
Ak ale napríklad praktikujete
metódu Quan Yin
a študujete so mnou,
potom nebudete oddelení.
Aj keď ste na tretej úrovni,
budem tam.
Ak ste na štvrtej úrovni,
budem tam.
Ak ste na piatej úrovni,
budem tam. (Ďakujem vám.)
Takže nie je žiaden problém,
nemajte obavy.
Vždy, keď chcete,
môžete ma vidieť.
Tu je to ťažšie;
ale aj tak, niekedy,
keď meditujete doma,
vidíte ma prichádzať
k vám domov, nie? Áno.
Cítim to, Majsterka.
Cítite to?
Trikrát.
Práve som prišla z práce,
myslím, že 4. decembra.
Dokončila som prácu
skoro ráno o 5:00.
A šoférovala som po diaľnici.
A myslela som na to,
že diaľnica je vždy čistá,
pretože kvôli snehu

vláda čistí diaľnice.
Áno, áno.
Ale tento krát,
na spojke diaľnic 401 a 404,
moje auto dostalo šmyk.
Nemohla som zastaviť
a povedala som:
„Majsterka, zastavte to auto!“
A auto zastavilo.
Auto sa zastavilo?
Pretože som sa už otočila
o 360 stupňov,
Majsterka, a nevedela som,
čo mám robiť.
Bála som sa a povedala:
„Majsterka,
zastavte prosím to auto.“
A auto sa zastavilo.